

Då skrek alla här och där,
 Tack Konung för allt stort besvär,
 Och hjälp, som fört, till rätta,
 altväl,
 Vi d' på leken mätta,
 Ni förstår mig väl.

Ni föddags - Wisa

i

Enewif.

Stockholm,

Tryckt hos E. Nyberg, 1818.

Uti ett Nådigt Kungabref
En allmän Riksdag pålyst blef;
Dit unga liksom gamla,
altwål,
Sig skulle prompt församla.
Ni förstår mig wål.

Dit kom och Borgare och Präst
Och Capita, tre på en häst; —
Och Bönder utan life,
altwål,
I hela Snewiks Rike,
Ni förstår mig wål.

Och ämnet, må ni tro, war stort,
En pengar, från hwarenda ort,
Man hörde framman ropa,
altwål,
Oss fattas allihopa,
Ni förstår mig wål.

Men när de kom till Shmotlocks port,
De tyckte årndet redan gjordt;
En Klubbdisken stod härlig,
altwål,
Och war som förr begärlig.
Ni förstår mig wål.

Man spelte, dundrade och drack
Och bultölet i näsan stack,
Men då man kom till saken,
altwål,
Då tycktes ingen waken,
Ni förstår mig wål.

När detta så en månad råckt,
Så började båd sturkt och fräckt
En man af gamla stammen,
altwål,
Att fråga Talemannen,
Ni förstår mig wål.

Säg Bror; hwad tusan ska wi här?
Wi gör ju Kungen blott besvär;
Och ingenting uträtta,
altwål,
Mån detta är det rätta,
Ni förstår mig wål.

Och Talemannen swarte så:
Om du ej will bli qwar, så gå;
Men hör ett ord förtroligt,
altwål,
Jag tycker här är roligt,
Ni förstår mig wål.

En Brånwin får jag öfweralt,
Och bultöl brygdt af örökt malt;

Och flabben ie ut stå öppen,
altwål,
Där får jag smörja froppen,
Ni förstår mig wål.

Men snart blef där ett annat hus
Ty ifrån Kungen kom burdus
En hop propositioner,
altwål,
Om Rikets Papijoner,
Ni förstår mig wål.

Med Papijoner menas här
Ei hofherrar och råcke där,
Ei Prestes, Bönder Drengar,
altwål,
Nej Rikets alla Pengar.
Ni förstår mig wål.

De stodo på så dålig fot,
Och war så murfnade i rot,
Att de höll på att ramla,
altwål,
De wa ock duarigt gamla,
Ni förstår mig wål.

Och genast därpå trädde fram
En Directeur med gråslig wamm,

Och en så blef och mager,
altwål,
Som salig Haquin Bager,
Ni förstår mig wål.

Båd' den som tjocker war och smal,
Höll tal om Rikets Grund-Canal —
Så falla de det diket,
altwål,
Som gick midt genom Riket,
Ni förstår mig wål.

Men då blef där ett satans hus,
En folket bördia slås burdus —
Med slag i son och hufwe'n
altwål,
Och ryetningar i lufwen,
Ni förstår mig wål.

En wille gråfwa, skall ni si,
En annan wille låta bli,
En tredje teg och mente,
altwål,
Den fjerde wille inre
Ni förstår mig wål.

Men sen de tråtat ett halft år,
Ert annat bud från Kungen går,
Till höga och gemena,
altwål,
Att samla sig i Plena,
Ni förstår mig wål.

Och sedan uppå Slottet gå,
 Att Kungens slutord höra på,
 Och sedan om hwarandra,
 altwål,
 Hem till Qwarteren wandra,
 Ni förstår mig wål.

Men Kungen satt wid bredan bord
 Och talte dessa bistra ord,
 Hur har Ni använt tiden
 altwål,
 Som redan är förliden,
 Ni förstår mig wål.

Jo Ni ha sölat henne borrt,
 Med swwa, dricka, spela kort;
 Och fan har Ni gett saken,
 altwål,
 Hwar såg man wål på maken,
 Ni förstår mig wål.

Hwad säga hemmawarande,
 Om detta satans sölande,
 Att Ni på tiden hala
 altwål,
 Och låta dem betala,
 Ni förstår mig wål.

Jo! hela skulden skuts på mej,
 Är detta rätt, Go Herrar! såj?

Nu skall Ni genast sluta
 altwål,
 Här hjälper ej att pruta,
 Ni förstår mig wål.

Så gick wi ifrån Slottet ut,
 Och tego femtio beslut,
 Men utan till att ljuga,
 altwål,
 Ej något wille duga,
 Ni förstår mig wål.

En årans Man sig reste då
 Och talade till Kungen så:
 Jag är, som de willrådig,
 altwål,
 Men Gode Kung war nådig,
 Ni förstår mig wål.

Och hjelp oss bara härifrån
 Och tag Er sjelf den mödan på,
 Att alt till rätta styra
 altwål,
 En wi d' hufwudhyra,
 Ni förstår mig wål.

Och Kungen swarte: Må så ske,
 Men för en ann gång skall jag be
 Att Ni will mindre njuta,
 altwål,
 Så kan Ni förr få sluta,
 Ni förstår mig wål.